

(22512) HOGER BEROEP DOOR
(BEKI)

vonnis nr.

LIAGES

en hson) them

(22692) HOGER BEROEP DOOR DE
GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR (EISER IN HERSTEL) LI
ALLE BESCHIKKINGEN NEM AANBE-
LANGENDE

VONNIS

nummer : 5889

datum : 26/11/2013

AFSCHRIFT van de minuten
berustend ter griffie der Rechtbank
van eerste aanleg, zitting houdende
te Antwerpen.

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.RW.200030-10

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**
bij wie zich heeft aangesloten als eiser in herstel:

De Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, waarvan de burelen gevestigd zijn te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111 - 113 bus 55
- ter zitting vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

TEGEN :

autohandelaar
geboren te op
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

Te

op het percelen aldaar gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 10a en 28ca
en te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 10a en 26ca
beide elendom van en

ingevolge akte verleden op 19 april 2006

Bij. inbreuk op artikel 6.1.1.1* van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd in woongebied met landelijk karakter:

- I. bepaald bij artikel 4.2.1.1* a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie:

Tussen 18 april 2006 en 31 december 2006, op niet nader te bepalen datum, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het kantschrift van het OM aan het Agentschap Inspectie RWO dd. 30 maart 2011,

namelijk het plaatsen van een bureelcontainer;

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99. §1.1*, 146.1* en 3* en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

- II. bepaald bij artikel 4.2.1.5* b): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens

a) Tussen 18 april 2006 en 31 december 2006, op niet nader te bepalen datum, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het kantschrift van het OM aan het Agentschap Inspectie RWO dd. 30 maart 2011,

namelijk het verharden van de grond over een oppervlakte van 40x45meter met 3 cm grijze grindsteen ten behoeve van een toonpark voor tweehandsvuortuigen;

b) van 19 april 2006 tot minstens 2 augustus 2012,

namelijk het gewoonlijk gebruiken van de grond als commercieel toonpark voor tweedehandswagens,

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99. §1.5* b), 146.1* en 3* en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

18 mei 1999.

Betichte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van minimum 28.075 EUR zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde huurwaarde, conform de schriftelijke vordering van het OM neergelegd in het strafdossier.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken derde kantoor te dd. 5 december 2012

***

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de eiser in herstel in zijn middelen en besluiten, ontwikkeld door meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat bij de balie te

Strafrechtelijke gehoudenheid :

Beklaagde wordt vervolgd wegens het optrekken of plaatsen van een constructie (met name een bureelcontainer) zonder geldige bouwvergunning of in strijd hiermee in een woongebied met landelijk karakter (tenlastelegging I) en wegens het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder geldige bouwvergunning of in strijd hiermee in een woongebied met landelijk karakter (tenlastelegging II), dit laatste enerzijds door het verharderen met grijze grintsteen ten behoeve van een toonpark voor tweedehandsvoertuigen (sub II.a) en anderzijds door het gewoonlijk gebruiken van de grond als commercieel toonpark voor tweedehandsvoertuigen (sub II.b).

In hoofdorde stelt beklaagde in besluiten en ter zitting (bij monde van zijn raadsman) dat de onder de voormelde tenlasteleggingen bedoelde handelingen niet vergunningsplichtig zouden zijn; in de mate waarin zulks voor de feiten onder tenlastelegging II.b toch het geval zou zijn, is er volgens hem sprake van verjaring. Voor het geval de rechtbank van oordeel zou zijn dat de

feiten geheel of ten dele bewezen zijn, stelt beklagde dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, zodat een loutere schuldigverklaring zou dienen te worden uitgesproken; ondergeschikt vraagt beklagde, hem de gunst van de opschorting te verlenen, dan wel een straf met uitstel te overwegen.

De rechtbank is van oordeel dat de door beklagde geplaatste bureelcontainer (die duidelijk bedoeld is om ter plaatse te blijven) wel degelijk dient te worden aangemerkt als een constructie waarvoor een geldige bouwvergunning vereist is en dat de door beklagde ontwikkelde activiteiten wel degelijk dienen te worden aangemerkt als het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, waarvoor eveneens een geldige bouwvergunning vereist is. De verkavelingsvergunning waarnaar beklagde verwijst (met name de verkavelingsvergunning, verleend door de Deputatie van de Provincie bij Besluit van 7 april 2011) kan geenszins als een geldige bouwvergunning worden aangemerkt.

De aan beklagde ten laste gelegde feiten zijn voldoende bewezen op grond van de resultaten van het strafonderzoek, waaronder de vaststellingen in het proces-verbaal dd. 27 augustus 2010 vanwege het Agentschap Inspectie RWO en de bijlagen hierbij (waaronder de foto's en plannen), de vaststellingen van de verbalisanten van de lokale politie van de overige plannen en foto's van de plaatsgesteldheid in het strafdossier, de notariële, stedenbouwkundige en overige documenten betreffende de betrokken percelen en de verklaringen van beklagde zelf, in de mate waarin hij stelde dat hij, na aankoop van de betrokken percelen in 2006, een bureelcontainer plaatste en tevens een laag grintsteen aanbracht, zulks in het kader van zijn commerciële activiteiten. Uit het strafdossier blijkt dat de door beklagde aangebrachte laag grintsteen geenszins kan worden beschouwd als een "reparatie" van een reeds bestaande verharding (zoals beklagde ten onrechte voorhoudt).

Beklagde houdt ten onrechte voor dat de feiten onder tenlastelegging II.b verjaard zouden zijn. Het misdrijf onder voormelde tenlastelegging bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik -zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd- het gewoonlijk gebruik ontstaat. Uit het strafdossier blijkt afdoende dat dit laatste in casu het geval is. Alsdan loopt de verjaring niet zolang blijvend handelingen tot gebruik worden gesteld, zonder een tussentijdse onderbreking die tot verjaring leidt; uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat er in casu geen sprake is van een dergelijke onderbreking. Er is dan ook geen sprake van verjaring. De rechtbank ziet daarnaast geen reden om, wat de vergunningsplicht en de daarop betrekking hebbende strafbaarstelling betreft, een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Uit het strafdossier blijkt dat het Agentschap Inspectie RWO haar proces-verbaal van vaststelling met stakingsbevel dd. 27 augustus 2010 (vergezeld van de bekrachtigingsbeslissing) op diezelfde datum aan het O.M. toezond. Het O.M. won een aantal bijkomende inlichtingen in, waarna beklaagde werd verhoord op 16 februari 2011. Deze laatste verklaarde alsdan, dat hij zich zo spoedig mogelijk in regel zou stellen. Nadien verstuurde het O.M. regelmatig kantschriften om bijkomende inlichtingen in te winnen, om een stand van zaken te vragen en om beklaagde te laten aanmanen om zich effectief in regel te stellen middels het verkrijgen van een geldige bouwvergunning (waarbij uitdrukkelijk werd meegedeeld dat de door beklaagde verkregen verkavelingsvergunning niet volstond). Het dossier kende daarbij een normale voortgang.

In oktober 2012 bracht het Agentschap Inspectie RWO het O.M. op de hoogte van het niet-inwilligingsbesluit van de Deputatie van

dd. 27 september 2012 met betrekking tot het beroep dat door beklaagde werd ingesteld tegen de weigering door het College van Burgemeester en Schepenen van de door beklaagde aangevraagde bouwvergunning. Kort nadien, met name op 3 december 2012, werd door het O.M. overgegaan tot dagvaarding voor deze rechtbank, met inleidingszitting op 26 februari 2013. De zaak werd uiteindelijk behandeld op de zitting van 22 oktober 2013, nadat de zaak tweemaal uitgesteld was geworden op verzoek van de raadsman van beklaagde. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat er in casu geenszins sprake is van een schending van de redelijke termijn in strafzaken.

Bestrafing :

De feiten onder tenlastelegingen I, II.a en II.b vermengen zich in hoofde van beklaagde wegens eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 van het Strafwetboek slechts één straf, de zwaarste, dient te worden uitgesproken.

Bij het bepalen van de op te leggen straffen en hun maat, wordt rekening gehouden met de concrete aard, ernst en omstandigheid van de feiten, met de persoonlijkheid van beklaagde en met zijn strafrechtelijke voorgaanden (beklaagde heeft een blanco strafregister).

Beklaagde plaatste een constructie en ontwikkelde activiteiten zonder over de daartoe benodigde bouwvergunning te beschikken en miskende daarmee strafrechtelijk gesanctioneerde regels die een goede ruimtelijke ordening beogen tot stand te brengen. Beklaagde dient het signaal te krijgen dat hij zich naar de toekomst toe van dergelijk gedrag dient te onthouden.

Om de reeds hoger vermelde redenen is de rechtbank van oordeel dat er geen schending is van de redelijke termijn, zodat er geen aanleiding is om - zoals gevraagd door de verdediging - een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken.

De rechtbank gaat evenmin in op het verzoek om aan beklaagde de gunst van de opschorting te verlenen, gelet op de relatieve ernst van de feiten en gelet op het gegeven dat beklaagde onvoldoende gevolg hechtte aan de herhaalde verzoeken om zich in regel te stellen.

Anderzijds kan rekening worden gehouden met het blanco strafregister van beklaagde en bestaat aanleiding om aan te nemen dat beklaagde zich zal beteren en zich in de voorwaarden bevindt, gesteld door art. 8 van de Wet van 29/6/1964, gewijzigd door de Wet van 10/2/1994;

Beklaagde heeft nog geen criminele straf of een hoofdgevangenisstraf opgelopen van meer dan 12 maanden; de feiten zijn niet van aard dat zij betuugeld dienen te worden met een correctionele gevangenisstraf van meer dan 5 jaar of een zwaardere straf.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de aan beklaagde op te leggen geldboete met uitstel kan worden opgelegd.

Verbeurdverklaring :

Rekening houdend met de inhoud en de gegevens van het strafdossier wordt het vermogensvoordeel dat door beklaagde werd behaald ingevolge de lastens hem bewezen verklaarde feiten, door de rechtbank begroot op minimaal 10.000 euro. Voormeld bedrag wordt dan ook verbeurd verklaard lastens beklaagde.

Wat betreft de herstellvordering :

In de herstellvordering conform art. 6.1.41/6.1.43 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dd. 18 november 2010 (stukken 68-63 strafdossier; eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid dd. 20 december 2010 : stukken 71-68 strafdossier) wordt het herstel gevorderd van de betrokken percelen in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van alle voertuigen en constructies, alsook alle verhardingen aangebracht op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), waarbij de bouwput dient opgevuld te worden met zuivere teelaarde en de afbraakmaterialen van het terrein gevoerd dienen te worden, zulks binnen een termijn van zes maanden. Daarbij wordt gevraagd, de veroordeling tot herstel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

In de herstelvordering wordt er verder op gewezen dat zich in de omgeving van de betrokken percelen een groene waardevolle omgeving bevindt met een beschermd dorpsgezicht en een beschermd monument (met name de en het aanpalend woonhuis) en dat de wederrechtelijke verhardingen niet verenigbaar zijn met een gebied dat gekenmerkt wordt door natuurlijke overstroming. In functie van onder meer deze argumenten wordt gesteld dat het herstel in de oorspronkelijke staat in casu de enige gepaste maatregel is met het oog op het herstel van een goede ruimtelijke ordening.

In voormelde herstelvordering wordt tevens gevraagd, conform art. 6.1.46 VCRO te bevelen dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd, zou worden bevolen dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in de plaats van beklagde en op diens kosten. Daarnaast wordt gevraagd, een dwangsom op te leggen van 450 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op de inhoud van het strafdossier, gelet op de in hoofde van beklagde bewezen verklaarde feiten en gelet op de inhoud en de motivering van voormelde herstelvordering is de rechtbank van oordeel dat de herstelvordering kan worden ingewilligd in de mate waarin zij betrekking heeft op het verwijderen van de door beklagde geplaatste constructie (zijnde de bureelcontainer), het verwijderen van de voertuigen van de betrokken percelen, het verwijderen van de door beklagde aangebrachte laag grijze grintsteen en de opvulling met zuivere teelaarde (in de mate waarin zulks nodig zou blijken te zijn) van beide percelen tot op het straatniveau.

Van beklagde kan in casu niet worden verlangd dat hij tevens de oude dolo-mietverharding zou verwijderen (in de mate waarin dit althans bedoeld wordt in de herstelvordering) : deze verharding werd niet door beklagde aangebracht, zij maakt niet het voorwerp uit van de thans aan beklagde ten laste gelegde feiten en het opleggen van dergelijke verplichting aan beklagde zou daarenboven kennelijk onredelijk zijn. In de mate waarin de herstelvordering wordt toegekend door de rechtbank, kan deze niet als kennelijk onredelijk worden aangemerkt.

De rechtbank ziet geen reden om de veroordeling tot herstel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Met het oog op het vervullen van voormelde herstelmaatregelen kan aan beklagde een termijn van zes maanden worden toegestaan, te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

Overeenkomstig 6.1.46 VCRO zal worden bevolen dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in de plaats van beklagde en op diens kosten.

De rechtbank is van oordeel dat daarnaast kan worden voorzien in een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging, alsmede de artikelen 38, 40, 42, 43, 43bis en 65 strafwetboek;

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT beklagde
feiten I, II.a en II.b :

voor de vermengde

tot een geldboete van **DUIZEND EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011, vermeerderd met 50 decimes en gebracht op 150 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende op 34,96 euro en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van 1.000 EUR, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 6.000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op twee maanden.

Verklaart verbeurd de som geraamd op 10.000 euro, als vermogensvoordeel, conform artikel 42.3° Sw.

Veroordeelt beklagde tot het herstel van de betrokken percelen te (kadastrale gegevens : in de oorspronkelijke staat door het verwijderen van de door beklagde geplaatste constructie (zijnde de bureelcontainer), het verwijderen van de voertuigen van de betrokken percelen, het verwijderen van de door beklagde aangebrachte laag grijze grindsteen en de opvulling met zuivere teelaarde (in de mate waarin zulks nodig zou blijken te zijn) van beide percelen tot op het straatniveau, dit alles binnen een termijn van zes maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, en zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering

ervan kunnen voorzien, in de plaats van beklaagde en op diens kosten.

Houdt de overige burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op zesentwintig november tweeduizend dertien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

voorzitter van de kamer, rechter
toegevoegd rechter,
rechter

substituut-procureur des konings,
griffier.